

opusdei.org

Dekretas „Presbyterorum ordinis“.

Vatikano II Susirinkimas.

Ištrauka (II sk., 9 p.) iš dekreto apie dvasininkų santykius su pasauliečiais. Opus Dei skatina abipusį dvasininkų ir pasauliečių organinį bendradarbiavimą.

2006-11-01

Santykiai su pasauliečiais

9. Naujojo Testamento dvasininkai, nors ir gavę šventimų sakramentu

labai garbingas ir reikalingas pareigas Dievo tautoje ir Dievo tautai – būti jos tėvais ir mokytojais, drauge su visais Kristaus tikinčiaisiais yra Viešpaties mokiniai, Dievo malone pašaukti būti jo karalystės dalininkais. Visiems, atgimdytiems krikšto vandeniui, kunigai yra broliai tarp brolių, nes visi yra nariai vieno ir to paties Kristaus kūno, kurį ugdyti pavesta visiems.

Taigi kunigams dera būti priekyje tokiems, kurie ieško ne to, kas jų, o kas Jėzaus Kristaus, dirba išvien su tikinčiaisiais pasauliečiais ir gyvena tarp jų, sekdami Mokytoju, kuris pas žmones „atėjo, ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“ (Mt 20, 28). Kunigai nuoširdžiai tepripažįsta ir teskatina pasauliečių vertę bei jiems skirtą vaidmenį Bažnyčios misijoje. Taip pat rūpestingai tegebia teisėtą laisvę, kuri priklauso visiems žemiškosios

valstybės piliečiams. Noriai
teišklauso pasauliečių, broliškai
apsvarstydami jų pageidavimus bei
pripažindami jų patirtį ir
kompetenciją įvairiose žmogiškosios
veiklos srityse, kad drauge su jais
galėtų išvelgti laiko ženklus. Tirdami,
ar pasauliečių dvasia yra iš Dievo,
kunigai su tikėjimo nuovoka
težvelgia į įvairias jų turimas
charizmas – ir kuklesnes, ir
iškilesnes, – džiaugsmingai
tepripažįsta jas ir rūpestingai
tepuoselėja. Tarp kitų Dievo dovanų,
kurių gausu tarp tikinčiųjų, ypatingo
dėmesio vertos tos, kurios daugelį
pastūmėja į gilesnį dvasinį
gyvenimą. Kunigai taip pat su
pasitikėjimu tepaveda pasauliečiams
Bažnyčiai tarnauti skirtas pareigas,
palikdami jiems veikimo laisvę bei
lauką ir net apdairiai kviesdami juos
pačius savo iniciatyva imtis darbų.

Galiausiai kunigai tarp pasauliečių
gyvena tam, kad visus juos vestų į

meilės vienybę, patys „mylėdami vieni kitus broliška meile ir lenktyniaudami tarpusavio pagarba“ (Rom. 12, 10). Jų uždavinys yra taip suderinti įvairius įsitikinimų skirtingumus, kad niekas tikinčiųjų bendruomenėje nesijaustų pašalinis. Kunigai vyskupo vardu rūpinasi bendrąja gerove bei saugo ją ir taip pat uoliai gina tiesą, kad tikintieji nebūtų blaškomi įvairių mokymų vėjų. Jų ypatingai globai yra pavesti nutolusieji nuo sakramentų ar net nuo tikėjimo; tenepaliauja ėję pas juos kaip geri ganytojai.

Turėdami prieš akis ekumenizmo nuostatus, tenepamiršta brolių, kurių su mumis nejungia visiškos bažnytinės bendrystės ryšiai.

Galiausiai tesirūpina ir visais tais, kurie nepažįsta savo Išganytojo Kristaus.

O patys Kristaus tikintieji tesuvokia, kad ir jie turi prievolių savo

kunigams. Temyli juos sūniškai kaip savo tėvus ir ganytojus. Taip pat, dalydamiesi su kunigais jų rūpesčiais, kiek galėdami tepadedamiems malda ir darbu, kad jie įstengtų lengviau nugalėti kliūtis ir sėkmingiau atlikti savo pareigas.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/dekretas-presbyterorum-
ordinis/](https://opusdei.org/lt-lt/article/dekretas-presbyterorum-ordinis/) (2026-04-06)